

افزایش حقوق بازنشستگان دانشگاه‌های علوم پزشکی پرداخت نمی‌شود

معوقات حقوقی بازنشستگان دانشگاه‌های علوم پزشکی پرداخت نشده است. این معوقات فقط محدود به پاداش پایان خدمت نیست و ۱۵ درصد ترمیمی سال گذشته هنوز به این بازنشستگان پرداخت نشده است. به گزارش ایلنا، «عبدالرضا جهانمردی» فعال صنفی بازنشستگان در این رابطه می‌گوید: بیش از یک سال است که ۲۰۰ هزار بازنشسته علوم پزشکی در انتظار صدور احکام ترمیمی هستند. ۱۵ درصد ترمیم حقوق که پانزدهم تیرماه ۱۴۰۰ مصوب شده، هنوز به بازنشستگان پرداخت نشده است. سیزده ماه از تصویب آن گذشته اما هنوز مصوبه اجرایی نشده و مشخص نیست چه زمانی قرار است اجرایی شود. به گفته وی، مدیران صندوق بازنشستگی ادعا می‌کنند نقدینگی نداریم و نمی‌توانیم خلق پول بکنیم و مدیران سازمان برنامه و بودجه اعتبار لازم برای پرداخت معوقات بازنشستگان اختصاص نمی‌دهند.

جهانمردی اضافه می‌کند: ده‌ها رای قطعی دیوان عدالت داریم که این ۱۵ درصد ترمیمی لازم‌الاجراست و باید صندوق به‌فوریت معوقات بازنشستگان را پرداخت کند اما تا این اعتبار انجام نمی‌شود و توضیحات روشنی در ارتباط با زمان پرداخت نمی‌دهند. همین ترمیم برای برخی دانشگاه‌های کشور اجرا شده اما بازنشستگان دانشگاه‌های علوم پزشکی محروم مانده‌اند.

این فعال صنفی به سایر مطالبات بازنشستگان علوم پزشکی اشاره می‌کند: دو سال است افزایش گروه بازنشستگان قبل از ۹۶ پرداخت نشده و برای اجرای متناسب‌سازی نیز اعتبار لازم اختصاص ندادند، ضمن اینکه حق مناطق جنگی بازنشستگان نیز نادیده گرفته شده است. جهانمردی می‌گوید: انتظار داریم قبل از پایان سال احکام ترمیمی ۲۰۰ هزار بازنشسته علوم پزشکی صادر شود و مقدمات پرداخت معوقات سیزده ماه قبل نیز فراهم آید.

احکام بازنشستگان به زودی صادر می‌شود

رئیس کانون بازنشستگان تهران گفت: احکام بازنشستگان به زودی در سامانه بارگذاری می‌شود. به گزارش ایلنا، علی دهقان کیامی می‌گوید: بازنشستگان نگران نباشند. پیگیری‌های ما نشان داده احکام جدید مستمری بگیران سایر سطوح صادر شده و کار به پایان رسیده است. او اضافه می‌کند: ظرف روزهای آینده احکام جدید در سامانه بارگذاری می‌شود و بازنشستگان می‌توانند آنها را روی دست دریافت کنند.

دهقان کیا به اظهارات مدیرعامل تأمین اجتماعی اشاره می‌کند و می‌گوید: مدیرعامل سازمان اظهار داشت که کار صدور احکام در حال انجام است و حقوق شهروبر بر اساس احکام جدید پرداخت خواهد شد. بنابراین هیچ جای نگرانی نیست و این ماه بازنشستگان سایر سطوح افزایش ۲۸ درصدی به اضافه مبلغ ثابت ۱۵ هزار تومان را دریافت خواهند کرد. او در ارتباط با زمان پرداخت معوقات پنج‌ماهه اول سال گفت: همان‌طور که مدیرعامل وعده داده در ارتباط با زمان پرداخت به زودی اطلاع‌رسانی خواهد شد. بازنشستگان در انتظار دریافت معوقات خود هستند و در این شرایط اقتصادی به این پول نیاز دارند.

کارگران مراقب درج صحیح عنوان شغلی در لیست بیمه باشند

یک کارشناس روابط کار درباره اینکه کارگر چگونه متوجه شود سسختی کار به او تعلق گرفته می‌گوید: اگر کارگر بخواهد متوجه سختی کار شود، می‌تواند به شعبه تأمین اجتماعی مربوطه مراجعه کند و ببیند که آیا ۴ درصد سختی کار را کارفرما پرداخت کرده یا خیر. به گزارش تسنیم، مریم زنده‌دل ادامه داد: اگر عنوان شغلی کارگر در لیست بیمه درست ثبت نشده باشد، واقع کارفرما سختی کار کارگر را پذیرفته اما اگر به عنوان مثال به جای جوشکار، کارگر ساده در شده باشد به این معنی است که کارفرما نمی‌خواهد سختی کار را پرداخت کند. اگر چنین موضوعی برای کارگران پیش آمد باید مدارک مستندات را به کمیته مشاغل سخت و زیان‌آور ارسال کنند تا به نوعی عنوان شغلی صحیح اثبات شود.

وی بیان کرد: عنوان شغلی در صلاحیت اداره کار قرار گرفته یعنی کارگران می‌توانند در اداره کار دادخواستی مربوط به عنوان شغلی تنظیم کنند. اگر در اداره کار عنوان شغلی احراز نشود، در مرحله بعد کارگر باید به کمیته مشاغل سخت و زیان‌آور مراجعه کند. همچنین در زمان بازنشستگی اگر کارفرما مبلغ ۴ درصد را پرداخت نکرد، می‌تواند شخصاً این مبلغ را پرداخت و بعداً بازنشست شدن اقدام به طرح دعوی علیه کارفرمای خود کند.

زهره معرفت

چهارشنبه نهم شهریور ماه «حسین الفتی»، سیمبان جوان یکی از شرکت‌های پیمانکاری توزیع برق کرمانشاه، حین انجام عملیات دچار برق گرفتگی شد و جان باخت. تصاویری که از مرگ سیمبانان به دست می‌رسد به قدری دردناک هستند که حتی امکان انتشار آن هم وجود ندارد.

آمار حوادث منتشره مربوط به سیمبانان در پنج ماه ابتدایی سال جاری، رقم بالای حوادث کار بین این کارگران را نشان می‌دهد در حالی که تنها تعدادی از این حوادث رسانه‌ای می‌شوند و هستند سیمبانانی که دچار حادثه می‌شوند اما اخبار آنها به گوش مانی‌رسد.

بسیست و دوم مرداد ماه دو سیمبان در استان کرمانشاه در دو حادثه متفاوت دچار مصدومیت شدند. یک سیمبان از کنگاور به دلیل در رفتگی قلاب کمر بند از تیرک برق سقوط کرد و دیگری سیمبانی از شهرستان صحنه بود که بر اثر اتصال تابلو برق، دچار سوختگی و آسیب دیدگی شد. دوازدهم همین ماه نیز خبر مربوط به سقوط یک سیمبان به دره منتشر شد. این حادثه در باغ‌ملک اتفاق افتاد و علت این سقوط، خیس بودن تیر چوبی و سستی زمین عنوان شد؛ حادثه‌ای که در دوره بارندگی‌های سیل آسای موسوم به مانسون و زمانی که محیط به لحاظ جغرافیایی مساعد نبود اتفاق افتاد.

چند روز قبل از این حادثه و در هشتم و نهم مرداد ماه هم دو سیمبان دیگر در رشت و اصفهان دچار برق گرفتگی شدند و جان باختند. «عارف فرح» نام سیمبانی بود که در رشت حین کار تعمیرات در ارتفاع، دچار برق گرفتگی شد و جانش را از دست داد و «مسلم استکی» سیمبان جوان دیگری بود که در بخش تعمیرات اداره برق اصفهان کار می‌کرد و به علت شوک الکتریکی و سقوط از دست داد. جان باخت. همکاران مسلم علت اصلی این حادثه را افزایش تعداد شیفت کاری و خستگی زیاد عنوان کردند.

هر چند تیر ماه خبری از حادثه کار سیمبانان منتشر نشد اما این را نمی‌توان به پای نبود حادثه در این ماه گذاشت بلکه احتمالاً خبری به گوش ما نرسیده بود. بیست و دوم خرداد ماه هم سیمبان جوان دیگری باز هم در کرمانشاه جان خود را از دست داد. این سیمبان نیز برای یک شرکت پیمانکاری کار می‌کرد و همکارانش

افزایش شایستگی‌های کاری و نبود نیروی کافی و در نتیجه خستگی ناشی از کار را یکی از مهم‌ترین دلایل وقوع این حادثه عنوان کردند.

چهاردهم خرداد ماه دو سیمبان دیگر این بار در بوشهر دچار حادثه شدند که یکی از آنها بر اثر برق گرفتگی و سقوط از ارتفاع جان باخت و دیگری مجروح شد و آخرین مورد یا بهتر است بگوییم اولین خبر بد منتشر شده امسال، مرگ یک سیمبان جوان از نیروهای شرکت پیمانکار توزیع برق کرمانشاه بود که در چهاردهم فروردین ماه بر اثر برق گرفتگی جان باخت.

این حوادث بالای کار و مرگ‌های دردناک بی‌دری چه علتی دارند؟ به نظر می‌رسد هیچ‌کس به اندازه سیمبانان صلاحیت پاسخ به این سوال را ندارد. آنها هستند که از پیدا و پنهان ماجرا باخبرند و می‌توانند روایت نزدیکتری از ماجرا داشته باشند. به همین دلیل به سراغ دو تن از سیمبانان با سابقه رفتیم تا از آنها در مورد مهم‌ترین علل وقوع حوادث کار بپرسیم.

بر خورداری از لباس و تجهیزات ایمنی شاید اولین موردی باشد که برای جلوگیری از وقوع حوادث ناشی از کار به ذهن می‌رسد. طبق ماده ۹۱ قانون کار، وظیفه حفاظت از سلامت کارگر بر عهده کارفرماست

نه تجهیزات ایمنی دارند و نه امکانات استاندارد

سیمبانان، معلق در فرامین پیمانکار و مشکلات ریز و درشت

کوتاهی پیمانکاران در تأمین تجهیزات ایمنی

بر خورداری از لباس و تجهیزات ایمنی شاید اولین موردی باشد که برای جلوگیری از وقوع حوادث ناشی از کار به ذهن می‌رسد. طبق ماده ۹۱ قانون کار، وظیفه حفاظت از سلامت کارگر بر عهده کارفرماست و او باید تجهیزات ایمنی لازم را در اختیار کارگران بگذارد. بنابراین وقتی در واحدی شمار وقوع حوادث کار بالا می‌رود در بررسی علل وقوع آن حوادث در ابتدا باید دست روی کم و کجای اتفاقی ایمنی گذاشت.

اولین سیمبان درباره وضعیت تجهیزات ایمنی کار سیمبانان می‌گوید: شرکت‌های توزیع برق، تجهیزات و امکانات استاندارد در اختیار نیروها قرار نمی‌دهند و نبود تجهیزات، سختی کار را صدچندان می‌کند. در این صورت باید وقت بیشتری پای کار گذاشت و در نهایت حتی کیفیت و نتیجه‌ای که باید از کار حاصل نمی‌شود.

این سیمبان با مثال یک نوار چسب ساده، توضیح واضح‌تری از وضعیت موجود به ما می‌دهد: اولین چیزی که در مورد کارهای مرتبط با برق به ذهن می‌رسد استفاده از نوار چسب برق است. نوار چسب ابتدایی‌ترین وسیله کارماست اما مسئولان خریدش شرکت‌ها ارزان‌ترین نوار چسب بازار را برای ما تهیه می‌کنند. از همین نوار چسب ساده می‌توان به باقی قضایای دیگر رسید.

ترجیح پیمانکاران برای استفاده از تجهیزات دست‌چندم

دومین سیمبان هم از کهنه و

بی‌کیفیتی تجهیزات ایمنی می‌گوید: در آخرین جایی که کار می‌کردم پیمانکار مدعی بود تمام تجهیزات ایمنی‌اش به‌روز است اما وقتی به محل کار رفتم متوجه شدم همه پتوهای عایق و پارچه‌هاست در حالی که پتوی عایق یکی از ضروری‌ترین تجهیزات کار یک سیمبان است.

اومی‌گوید: افزایش قیمت برخی از این تجهیزات سبب شده کارفرما سراغ خرید وسایل دست‌اول و باکیفیت نرود. مثلاً ۱۰ تا ۱۲ سال پیش قیمت یک هلدینگ دومتی حدود ۶۰۰ هزار تومان بود اما بعد از تحریم‌ها نزدیک به ۱۸ میلیون تومان شد و دیگر کمتر پیمانکاری این وسایل را دست‌اول تهیه می‌کند. آنها معمولاً لوازم دست دوم پیمانکار قبلی را خریداری می‌کنند که این لوازم کیفیت لازم را ندارند.

این سیمبان می‌گوید: گاهی اوقات کهنه و کثیف بودن این وسایل خود حادثه‌ساز می‌شود. مثلاً اگر سبد دستگاه بالا بر کثیف باشد یا یک سوراخ کوچک داشته باشد، به آتش کشیده می‌شود و اینها همه جان سیمبان را به خطر می‌اندازد.

به گفته این سیمبان، در هنگام برگزاری مناقصه برای انتخاب پیمانکار، گاهی پیمانکاران برای تأیید و گرفتن کار، مدعی می‌شوند که تجهیزات ایمنی لازم را دارند. آنها برای روز بازدید، وسایل باکیفیت جور می‌کنند اما بعد از آنکه کار را گرفتند، همان وسایل قدیمی و بی‌کیفیت خود را در اختیار سیمبان قرار می‌دهند.

البته اینکه پیمانکاران برای به جیب زدن سود بیشتر از ابتدایی‌ترین و ارزان‌ترین تجهیزات کار نیروی خود

می‌زنند، موضوع جدیدی نیست. نه فقط سیمبانان بلکه بسیاری از کارگران، درگیر چنین وضعیتی هستند و به جرأت می‌توان گفت که سودجویی برخی کارفرمایان، یک‌روی ثابت تمام حوادث ناشی از کار است. جایی که سود کارفرما بر جان کارگران ترجیح داده می‌شود، باید شاهد چنین حوادث دردناکی هم باشیم.

چرا کارگران اعتراض نمی‌کنند؟

اما چرا سیمبانان به این وضعیت اعتراض نمی‌کنند؟ سیمبان اول در پاسخ به این سوال می‌گوید: قراردادهای ماموقت است و کارفرما هر زمانی که بخواهد می‌تواند ما را اخراج کند. پس برای ماندن در کار مجبوریم به این وضعیت تن بدهیم و در یک کلام بگوییم چشم!

او ادامه می‌دهد: گاهی اوقات شرایط جوی سخت است. برف و تگرگ می‌آید یا گرما شدید است اما وقتی کارفرما می‌گوید کار باید انجام شود دیگر نمی‌توانیم از دستور او سرپیچی کنیم در حالی که در این شرایط امکان وقوع حوادث کار بیشتر

نبود لباس و تجهیزات ایمنی، فشار پیمانکار برای انجام کار بیشتر و سریع‌تر، خستگی ناشی از کار بسیار، نداشتن تمركز و انگیزه، مشکلات معیشتی، نبود بازرسی کار همه و همه دست به دست هم داده‌اند و شمار حوادث کار را بالا برده‌اند اما شاید بتوان همه اینها را در یک چیز خلاصه کرد و آن هم ضعف نیروی کار است. واقعیت این است که کارگری که توان اعتراض ندارد و از تشکل قدرتمندی هم برخوردار نیست نمی‌تواند از حقوق مسلم خود دفاع کند. او هر لحظه و هر ثانیه در معرض خطر حوادث ناشی از کار است.

است. مثلاً در پی بارندگی‌های اخیر چند نفر از همکاران مادر سطح کشور فوت کردند.

سیمبان دوم نیز دلیلی مشابه می‌آورد. او می‌گوید: در یکی از مأموریت‌ها، پیمانکار که تجربه کاری چندانی نداشت به عنوان سرپرست دانشتیم خواست که عملیات را به‌نحوی وارد شد و از ما که تجربه بیشتری داشتیم خواست که عملیات را به‌نحوی که او می‌گوید انجام دهیم. مطمئن بودم آنچه می‌گوید حادثه‌ساز می‌شود و کار را انجام ندادم اما همکارم دستور او را اجرا کرد و حادثه اتفاق افتاد. در واقع خیلی از نیروها از ترس اخراج شدن مجبورند به دستور پیمانکار عمل کنند در حالی که می‌دانند ممکن است انجام آن کار جانشان را به خطر بیندازد.

کار سریع،

اولویت نخست پیمانکاران

یکی از این سیمبانان می‌گوید: خیلی اوقات پیمانکار برای آنکه کار سریع به اتمام برسد نیرو را مواخذه می‌کند که چرا یک کار را با سرعت بیشتری انجام نمی‌دهد. سیمبان حتی برای انجام یک کار ساده هم باید مقدمات ایمنی را جور کند و این زمان می‌برد اما گاهی فشار پیمانکار و سرپرست او برای بالا بردن سرعت کار باعث می‌شود ایمنی رعایت نشود و جان سیمبان به خطر بیفتد.

او می‌گوید: سرپرست برای نشان دادن خود به پیمانکار و پیمانکار برای ثابت کردن خود به کارفرمای اصلی از جان نیروی کار می‌ماید می‌گذارد و چنین فشاری به نیروی کار در نبود امنیت شغلی و بازرسی کار، به‌احتی منجر به وقوع حوادث دردناک می‌شود.

البته همه چیز به تجهیزات بر نمی‌گردد. هر دو سیمبان در ادامه به مشکلات معیشتی و انگیزه پایین نیروها اشاره می‌کنند. یکی از آنها می‌گوید: ما در حوزه خط گرم یک شعار داریم که اولین اشتباه آخرین اشتباه است بنابراین تمرکز ما باید خیلی بالا باشد اما خیلی از همکاران انگیزه و روحیه بسیاری پایینی دارند و به‌خاطر مشکلات معیشتی و مسائل مربوط به امنیت شغلی و حاشیه‌ها و درگیری‌های کار، نمی‌توانند کامل روی کار تمرکز کنند.

نبود لباس و تجهیزات ایمنی، فشار پیمانکار برای انجام کار بیشتر و سریع‌تر، خستگی ناشی از کار بسیار، نداشتن تمرکز و انگیزه، مشکلات معیشتی، نبود بازرسی کار همه و همه دست به دست هم داده‌اند و شمار حوادث کار را بالا برده‌اند اما شاید بتوان همه اینها را در یک چیز خلاصه کرد و آن هم ضعف نیروی کار است. واقعیت این است که کارگری که توان اعتراض ندارد و از تشکل قدرتمندی هم برخوردار نیست نمی‌تواند از حقوق مسلم خود دفاع کند. او هر لحظه و هر ثانیه در معرض خطر حوادث ناشی از کار است.

کار آنها افزود: این کارگران در زمان مالکان قبلی تعدیل شده‌اند و امکان بازگشت آنها با توجه به شرایط فعلی کارخانه فراهم نیست اما در زمینه پرداخت مطالبات کارگرانی که هنوز نتوانسته‌اند طلب خود را وصول کنند، پیگیری صورت می‌گیرد.

کارگران حراست مترو هشترگرد خبری نیست، افزود: پرداخت حقوق و مطالبات کارگران مترو هشترگرد اغلب با تأخیر مواجه است.

این کارگر گفت: نه حقوق به موقع می‌گیریم و نه از پرداخت مطالبات عقب‌افتاده‌مان خبری هست. وی در خاتمه گفت: کارگران به دلیل مشکلات معیشتی از مسئولان دولتی در استان البرز از جمله استانداری خواستار رسیدگی به وضعیت خود شده‌اند.

هیچ‌یک از مسئولان شرکت پیمانکاری طرف قرارداد با کارگران پاسخگو نیستند و مرتباً وعده پرداخت حقوق می‌دهند. او با بیان اینکه پنجشنبه هفته گذشته حقوق کارگران تعمیرات راه‌آهن پرداخت شده اما هنوز از پرداخت حقوق

کارگران آب معدنی داماش دو ماه حقوق طلبکارند

انبارهای کارخانه پراز بطری‌های تولید شده آب معدنی بود و به نظر نمی‌رسید این واحد تولیدی با کمبود نقدینگی مواجه باشد. این کارگر اضافه کرد: با این حال به‌رغم پیگیری‌هایی که انجام دادیم مسئولان کارخانه می‌گویند که منابع مالی کافی برای پرداخت حقوق ندارند. وی گفت: پیگیری‌هایمان از سوی کارفرمای اصلی هنوز به نتیجه‌ای نرسیده است.

در همین زمینه مدیر داخلی آب معدنی داماش با تأیید مطالبات کارگران این واحد تولیدی گفت: حدود ۱۴ نفر در این واحد مشغول کارند که مطالباتشان دو ماه به تأخیر افتاده است. کاری با بیان اینکه در فصول گرم سال قرار داریم اما تولیدات

۴۱ کارگر شاغل آب معدنی داماش که در مناطق جنگلی روستای توریستی داماش واقع در استان گیلان کار می‌کنند، دو ماه است که حقوق نگرفته‌اند.

به گزارش ایلنا، یکی از کارگران شاغل در این کارخانه گفت: دو ماه حقوق طلبکاریم و آخرین پولی که دریافت کرده‌ایم حقوق خرداد ماه بود اما تا این لحظه در خصوص پرداخت حقوق باقیمانده کارگران در این واحد تولیدی اقدامی صورت نگرفته است.

وی در ارتباط با وضعیت فعلی این کارخانه گفت: از ابتدای سال جاری وضعیت تولید در این واحد تولیدی خوب بود و همه

خبر

مشکل معوقات مزدی کارگران حراست مترو هشترگرد ادامه دارد

نهادی به مشکلات مارسیدگی نکرده است. این کارگر گفت: جدا از معوقات مزدی، در سال جاری هنوز افزایش حقوق کارگران اعمال نشده و ما همچنان با حقوق سال گذشته به سختی امرار معاش می‌کنیم. به گفته وی، در پیگیری مطالبات کارگران

کارگران پیمانکاری حراست مترو هشترگرد برای دریافت حقوق همچنان با مشکل مواجه هستند. یکی از این کارگران در گفت‌وگو با ایلنا اظهار داشت: با وجود رسانه‌ای شدن مشکلات معوقات مزدی کارگران پیمانکاری حراست مترو هشترگرد در استان البرز، هنوز